Luggemine.

Jummala abbi kaarna läbbi.

Et Issand allati weel immet teeb, se assi näitab surema hulgale meie aeal wõimatu assi ollewad, ja kui kegi nisuggustele hädda aeal nõu annab, Jummala peale lota, kes omma sullase Eliale wannal aeal kaarnate läbbi roga murretses (1 Kun. 17), siis wangutawad nemmad uskmata melega pead. — Nisugguste nõdra-usulistele tahhan ma siin üht luggu juttustada, mis ehk mõnda hinge wõib kinnitada. Se luggu sündis Pohla-maal, ja näitab meile, kuida tõsine ristiinnimene, hädda aeal Issanda peale lotes, Temma käest wõib abbi sada.

Pohla kunninga Tanislausse aeal ellas Warsawi linna liggidal ühhes küllas tallu-mees; ta olli jakka suggu ning hulga lastega õnnistud. Tobri — nenda olli mehhe nimmi — piddi waest

wisi ellama; agga temma ja ta onmaksed ollid siiski rahhul ja enneste melest õnnelikud, sest et nad terwist ja kallist rahhu omma õlle-kattukse al maitsesid. Ja seddasinnast rahhu leidsid nemmad Jummala sõnna seest. Tobril ei jänud ial palio ülle, kui ta omma maksud mõisa sai tassunud, ja maea tarwidust murretsenud. Ja seedagi wõis ta agga siis ilma wõllata korda sata, kui temma põld hästi olli kannud, ja kui ta ühhe lomakese, ehk omma suise linnupu meewarranduse hea hinnaga sai ärra müa. Nenda olli luggu jubba ta issa ja issa-issa aeal olnud; ja Tobri olli piskuga rahhul ja selle ülle rõmus, mis Jummal temmale andis, agga mitte nenda, kui mõnned tännamata innimessed nurriseiwad. Se kallis rahhu, mis sees ta omma abbikasa ja lastega ellas, ei lasknudki sedda pudust, mis temmal mõnne asja polest olli, tähhele panna. Temma perre kõrwa tulleb weel ariwata üks isseärralik wõeras, kelle tullemist köik maearahwas essimese lumme aeal otasid. Se olli üks wanna karen, kedda jo Tobri suurissa pessast olli kinni püüdnud, taltsiks teinud ja wimaks jälle lahti lasknud. Sesamma loom hoidis ennast nenda selle maea pole, et ta siis, kui wäljas ennam polnud sõmist leida, senna talw-korteri tulli. Seal

Eesti-ma rahwa Kalender 1869, lk. 22